

Ten overvloede, lang reeds vooraleer dit tijdschrift verscheen, hebben de bezoekers der talrijke tentoonstellingen, waaraan de gebroeders Oijens deel namen, den persoon van Pieter, in allerlei houdingen, kunnen waarnemen in de doeken door David geschilderd, zooals zij David meestal ontdekten in de

tafereeltjes die Pieter had gewrocht.

„Ze zijn zoo dom, zoo onbeholpen, die mannelijke modellen; ze weten nooit wat je van hen wilt” — verklaart Pieter, en David vult den volzin aan: „de vrouwen zijn in dit opzicht veel plezieriger; ze begrijpen dadelijk wat zij moeten voorstellen.”

Ziedaar de reden waarom de beide broers niet dan hoogst zelden hunne toevlucht nemen tot een vreemd mannelijk model. *Zwei Seelen, ein Gedanke; zwei Herzen und ein Schlag*, vatten de tweelingen, sneller en beter dan welk model ook dit zou kunnen doen, elkanders bedoelingen, verplaatsen zich geheel en al *dans la peau du person-*

Houtskoolteekening van Pieter Oijens.

nage, kortom, vervullen als volleerde tooneelspelers de rollen in de tafereelen die op het doek zullen gevestigd worden.

Op deze wijze hebben David en Pieter onderwerpen gepenseeld, waarin een tien- à twintigtal verschillende personen zijn voorgesteld en waartoe evenwel slechts één der beide broers als model gezeten had.

Doch niet alleen aan dat voortreffelijk acteren als modellen is het natuurlijke, het ongedwongene in de houding en uitdrukking der personen in hunne schil-